

gav ham nogle Hverv, som rakte videre, end han efter Lovforslaget og Flertallets Stilling vilde faa, og i Henhold dertil kunde det jo saa være rigtigt; men da Ministeren ikke sluttede sig til Mindretallets Synspunkt paa disse Punkter, mente han, det var rimeligt at fastholde Benævnelsen Byraadsformand. Jeg vil dertil sige, at det er ikke disse særlige Hverv, der have skabt Borgmesternavnet. Borgmesternavnet har en meget ældre Historie end disse særlige Hverv. Det har eksisteret længe før deres Tid, og jeg tror heller ikke, som jeg ogsaa nævnedes i Gaar, at Navnet forsvinder ved, at disse særlige Hverv tages bort. Hvorfor saa udrydde Navnet? Denne Bemærkning gælder ogsaa Ordføreren for Flertallet (Johannes Jensen). Hvorfor tage Navnet bort, naar den ærede Ordfører for sit Vedkommende erkender, at det er et kønt og pænt Navn, og at der ikke er nogen anden Grund til at bringe det ud af Verden, end at man vil sætte Byraadsformand i Stedet? Saa synes jeg ikke, der er Grund til at tage det bort. Jeg var selv oprindelig mere stemt for Navnet Byraadsformand, men jeg kan ikke se, at der er Grund til at tage Borgmesternavnet bort, naar Købstæderne ønske at bevare dette Navn. Det er blevet anført, at Anvendelsen af Navnet Byraadsformand fører med sig, at Vedkommende saa ikke længere staar i Rangen — jeg erkender, at det var jo tidsnok at slaa Reklame for det nu —, men det kunde vel ogsaa have været ændret paa anden Maade. Det kunde ændres ved en lille Tilføjelse til Loven af en Beskaffenhed, som satte de ny Borgmestre udenfor Rangen, eller ved en lille Forandring i Rangforordningen. Det vare vi vistnok komne over, uden at vi af den Grund behøvede at stryge Borgmesternavnet.

Saa sagde den højtærede Minister, at de Magistratsforretninger, som det større Mindretal vilde henlægge til den valgte Byraadsformand, berørte en Række Love, som vi her vilde komme til at ændre i 3 Linier, eller et lignende Udtryk var det, Ministeren anvendte. Ja, jeg ser ikke, der er nogen Grund til, naar man kan lave en god Ændring i en Lov ved Hjælp af nogle faa Linier, saa ikke at gøre det, og det forekommer mig, at det vilde have været en god Ændring. For øvrigt skal jeg sige, at det forekommer mig ikke at være saa sjældent ved andre bestaaende Love, at vi i en ny Lov indføre en saadan Slutningsbestemmelse, der siger, at i Kraft af denne Lov forsvinde de Lovbestemmelser, som ere i Strid dermed. Jeg ser ikke, at der er nogen Uret

eller Fejl i at gøre det. Hvis man er ked af, at der ved disse Forandringer bliver en Forskel mellem den kommunale Styrelse i Købstæderne og paa Landet, at man her giver Købstæderne Fortrin, som Landet ikke har, er den rigtige Vej, mener jeg, saaledes som jeg udtalte i Gaar, at man hurtigst muligt gør Skridt til at lade den landkommunale Styrelse følge efter i samme Fodspor og giver Landkommunerne de samme Rettigheder, som man ved den her videregaaende Bestemmelse vil give Købstadkommunerne.

Til de specielle Ting, som den højtærede Minister nævnedes i Gaar: Lærlingeforholdene, Svendeprøvekommissionens Sammensætning, borgerlig Ægteforening, som han fandt, det vilde have en saadan Vanskelighed at ændre i den Retning, som det større Mindretal har ønsket, maa jeg sige, at jeg kan ikke se de Vanskeligheder, og jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han mener, at Lærlingeforholdene vilde være daarligere ordnede ved, at man bestemte, at Anmeldelser skulde ske til den af Byraadet valgte Formand i Stedet for som nu til Øvrighedspersonen. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister vil paastaa, at Lærlingene blive bedre uddannede, eller at vore Haandværkere i det hele ere bedre fjerne ved den nuværende Ordning, end hvis Anmeldelserne skete til den af Byraadet valgte Formand, og denne i det hele taget forestod disse Ting. Med Hensyn til Svendeprøverne udtalte den højtærede Minister, at Kommissionens Sammensætning skete ifølge kongelig Resolution. Han troede selv, at en anden Sammensætning vilde være bedre end den, man har i Øjeblikket, men det kunde man ændre ved en anden kongelig Resolution. Men saa ser jeg ikke, at der er det mindste i Vejen for ogsaa at lade alt dette gaa ind under den af Byraadet valgte Formand i Stedet for som hidtil at lade det sortere under en Øvrighedsperson. Man kan jo godt vedtage vort Forslag her og saa ved en ny kongelig Resolution bringe Svendekommissionens Sammensætning i Overensstemmelse dermed. Det kan der ikke være det mindste til Hinder for. Og med Hensyn til borgerlig Ægteforening kan jeg til Dels tiltræde de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg paastaa, at det er en rent borgerlig Akt, og kan ikke indse, at Ægteskabet i nogen Henseende enten bliver sikrere, varigere eller bedre, fordi det er en Øvrighedsperson, der foretager den Handling at ægtevie de Par, der søge til ham, end Til-